

styk mezi nimi s jedné strany a pojistníkem s druhé strany, oprávněna k žalobě o vrácení části dobové slevy i za druhou pojišťovnu.

(Rozh. ze dne 11. listopadu 1937, Rv II 341/36.)

Srov. rozh. č. 13500 Sb. n. s.

Proti žalobě, jíž se žalující pojišťovna »C.« domáhala vrácení t. řeč. dobové slevy v částce 3.754 Kč s přísl., namítl žalovaný pojistník mimo jiné, že žalobkyně jest oprávněna žádati na něm jen polovici zažalované částky, protože pojistka byla uzavřena rovným dílem u žalobkyně a u společnosti A. E. Soud první stolice uznal zcela podle žaloby, kdežto odvolací soud jen co do částky 1.414 Kč s přísl. a uvedl v otázce, o niž jde, v důvodech: Soud první stolice neposoudil věc po právní stránce správně, pokud rozhodl, že žalující pojišťovna jest oprávněna požadovati na žalovaném celou dobovou slevu. Není tu rozhodující pojistný návrh, nýbrž znění pojistky ze dne 21. července 1928, neboť teprve vystavením a přijetím této pojistky došlo v souzené věci k sjednání pojistné smlouvy. Podle dotčené pojistky jest žalující pojišťovna oprávněna a zavázána z pojistné smlouvy s A. E. pojišťovnou, a to každá pojišťovna z jedné polovice. Má tudíž každá z obou pojišťoven nárok jen na vrácení 50% poskytnuté dobové slevy. I když žalobkyně podle ustanovení obsaženého v pojistce, o niž jde, zprostředkuje vzájemný styk s pojistníkem, nelze tomu rozuměti tak, že by již tím byla zmocněna vymáhati za pojišťovnu A. E. žalobou část zažalované pohledávky, na ni připadající. Není tedy žalobkyně aktivně oprávněna co do druhé polovice žalobního nároku.

Nejvyšší soud k dovolání žalobkyně zrušil rozsudek odvolacího soudu v napadené části a ve výroku o útratách a uložil odvolacímu soudu, aby o věci v rozsahu zrušení dále jednal a znova rozhodl.

D ů v o d y:

Podle obsahu pojistky bylo pojištění podstoupeno dvěma pojišťovnami, z nichž ručí každá přímo pojistníkovi, ovšem v poměru převzatého dílu, t. j. 50%. Z ustanovení, že vzájemný styk nebo vztah (»der gegenseitige Verkehr«) mezi nimi a pojistníkem zprostředkuje žalující pojišťovna, nelze ještě vyvozovati, že by tím byla oprávněna vymáhati dobovou slevu s o u d n ě i za druhou pojišťovnu, a o to jde v souzené rozepři, nikoliv jen o některý z úkonů, jaké mělo na mysli rozh. č. 13500 Sb. n. s., na něž dovolatelka marně odkazuje. Odvolací soud tedy správně posoudil věc po právní stránce, přiznav žalobkyni nárok jen na vrácení polovice dobové slevy. (Další důvody nemají pro otázku v právní větě vytčené významu.)

Čís. 16487.

Podle předpisů exekučního řádu nemůže se věřitel domáhati v tomže exekučním návrhu povolení exekuce vnucenou dražbou nemovitostí náležících různým dlužníkům a zapsaných v různých vložkách, třebaš jde o exekuci k vymožení téže pohledávky vymáhajícího věřitele.

(Rozh. ze dne 12. listopadu 1937, R I 1205/37.)

Vymáhající věřitelé navrhli je d i n ý m podáním, aby jim bylo podle rozsudku krajského soudu civilního v P. Ck VIIa 799/35, povolena k vymožení vykonatelné pohledávky 9.600 Kč s přísl. exekuce nucenou dražbou nemovitosti, zapsané ve vložce č. 687 pozemkové knihy pro kat. území M., náležící povinnému Josefu H., a nemovitosti zapsané ve vložce č. 830 téže pozemkové knihy, náležící povinné Olze P. E x e k u č n í s o u d povolil navrženou exekuci. R e k u r s n í s o u d k rekursu Olgy P. zamítl exekuční návrh, týkající se nemovitosti zapsané ve vložce č. 830 uvedené pozemkové knihy. D ů v o d y: Stěžovatelka právem vytýká, že není dovoleno spojití návrh na povolení exekuce nucenou dražbou různých nemovitostí, které patří různým vlastníkům, v jednom podání. Podle § 22 ex. ř. může býti nařízeno jen, aby byl spojen výkon exekucí vedených na několik nemovitostí, a to jen tehdy, vede-li exekuci věřitel proti témuž dlužníkovi. To jest jediný případ, kdy zákon dopouští spojení výkonů dvou exekucí k společnému provedení. Z dotčeného zákonného ustanovení plyne, že není dovoleno spojení několika exekucí, t. j. exekucí na několik nemovitostí proti různým dlužníkům, jako tomu jest v souzeném případě. Podle Neumannova Komentáře k exekučnímu řádu bylo by nejvýše možno spojití výkon dvou exekucí při různosti dlužníků jen tenkrát, kdyby šlo o spoluvlastníky téhož exekucí vydraženého tělesa. Tomu tak ovšem v souzeném případě není, neboť povinný Josef H. není vlastníkem nemovitosti zapsané ve vložce č. 830. Bylo proto rekursu vyhověno. Vymáhající věřitelé musí podati samostatný exekuční návrh proti dlužnici Olze P.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu vymáhajících věřitelů.

D ů v o d y:

Dovolacím stěžovatelům jest ovšem přisvědčiti, že v exekučním řádu není výslovného ustanovení, jež by nedopouštělo, aby se v tomže návrhu bylo domáháno povolení exekuce nucenou dražbou různých nemovitostí, jež patří různým dlužníkům. Leč nepřípustnost takového návrhu lze vyvoditi především z předpisu § 22 ex. ř. Tento paragraf dovoluje spojení výkonu exekucí, vede-li věřitel proti témuž dlužníku na několik nemovitostí oddělené exekuce, jejichž výkon přísluší témuž soudu nebo s o u s e d n í m s o u d ů m. Z toho plyne, že exekuční řád nedopouští spojení výkonu exekucí, jež jsou vedeny proti r ů z n ý m dlužníkům. Není-li však zákonem dopuštěn společný výkon exekucí vedených proti různým dlužníkům, není dovoleno, aby vymáhající věřitel týmž podáním navrhl povolení exekuce na n e m o v i t o s t i, náležející různým dlužníkům, třebaš šlo o exekuci k vymožení téže pohledávky. Nezáleží na tom, že v souzené věci byly všechny nemovitosti, na něž se vede exekuce, dříve (v době zřízení zástavy) ve vlastnictví dlužníka Josefa H., ani na tom, že lze podle § 60 knih. zák. — ježto poznámka hypotekární žaloby pochází z doby před prodejem pozemkové parcely č. kat. 754/16 Olze P. — vésti exekuci i proti Olze P., třebaš exekuční titul zní jen proti Josefu H. Rozhodující jest jediné,

že v době podání exekučního návrhu i v době povolení exekuce byly nemovitosti, na něž se vede exekuce, zapsány ve dvou vložkách, náležejících různým vlastníkům. Bylo by snad možno namítnouti, že se jediným exekučním návrhem exekuční řízení zjednoduší pokud se týká zlevní. Leč nelze přehlížeti, že různost účastníků na straně povinné přináší s sebou, že proti povolení exekuce i v dalším exekučním řízení budou po případě uplatňovány se strany jednotlivých dlužníků různé námítky, jejichž vyřizování bude mít v zápětí, že v exekučním řízení nebude lze postupovati proti všem dlužníkům stejnoměrně, o čemž svědčí i souzený případ. Takového komplikování se lze vyvarovati tím, že proti každému dlužníku bude podán zvláštní exekuční návrh, o němž bude již od počátku samostatně jednáno.

Čís. 16488.

Není-li ze zápisu zástavního práva vloženého pro číselně uvedenou pohledávku v tuzemské měně zřejmé, že o měně byla umluvena zlatá doložka, nelze přikázati věřiteli z nejvyššího podání za vydraženou nemovitost vyšší peněžitou částku připadající na jeho nárok ze zlaté doložky, odporují-li tomu zadní knihovní věřitelé.

(Rozh. ze dne 12. listopadu 1937, R I 1211/37.)

Srov. rozh. č. 10643, 16192 Sb. n. s.

Na vydraženém domě č. p. 1307 v P., zapsaném ve vložce č. 1274 kat. území P., vázne podle notářských spisů zástavní právo jednak za pohledávku vymáhající věřitelky 591.000 Kč s 5¼ % úroky, 7 % úroky z prodlení a vedlejšími závazky do 65.000 Kč, jednak za pohledávání téže věřitelky 609.000 Kč se 7 % úroky, 7 % úroky z prodlení, ¼ % příspěvkem správním a vedlejšími závazky až do výše 65.000 Kč. K rozvrhu nejvyššího podání za vydraženou nemovitost přihlásila vymáhající věřitelka nedoplatek obou pohledávek s přísl. podle smluvené hodnoty 1 Kč = 44.58 mg ryzího zlata, tvrdíc, že bylo při poskytnutí zápůjčky ujednáno, že československou korunou se rozumí československá koruna v hodnotě stanovené opatřením Stálého výboru ze dne 7. listopadu 1929, č. 166 Sb. z. a n., t. j. 1 Kč rovná se 44.58 mg ryzího zlata, a že kdyby hodnota československé koruny klesla v době nějakého placení ze zajištěných zápůjček pod tuto míru, že bude povinnost při placení úroků, úroků z prodlení, amortisace nebo zbytku kapitálu stanovena opětně v Kč podle shora uvedené (v kursu 1 Kč rovná se 44.58 mg ryzího zlata vypočtené) zlaté hodnoty té částky, kterou jest platiti, a že rozdíl mezi vnitřní hodnotou československé koruny a shora stanovenou zlatou hodnotou, t. j. 1 Kč rovná se 44.58 mg ryzího zlata, musí býti od dlužníků zaplacen takovým způsobem, aby věřitelka v každém případě obdržela celou svoji pohledávku s úroky, úroky z prodlení a ostatním příslušenstvím v československých korunách v hodnotě zlata, sta-